

OBSAH

Předběžná úvaha	13
Vydání děl	17
Vydání <i>Kritiky čistého rozumu</i>	18
Biografie	18
Výkladová literatura	18

Úvod

<i>KRITIKA ČISTÉHO ROZUMU JAKO ZALOŽENÍ METAFYZIKY JAKO VĚDY</i>	19
--	----

§ 1. Tradiční pojem metafyziky	22
--	----

§ 2. Obecný význam založení vědy	27
--	----

a) Fenomenologická interpretace bytnosti vědy	27
---	----

α) Existenciální pojem vědy. Poznání jako chování odhalující jsoucno, prvotní odhalování v prakticko-technickém zacházení, předvědecké rozumění bytí jsoucna	27
--	----

β) Přejít od předvědeckého chování k vědeckému jako zá- kladní akt zpředmětnění. Zpředmětnění jako výslovné provedení porozumění bytí	32
---	----

γ) Proces zpředmětnění v genezi novověké matematické pří- rodovědy	35
---	----

b) Vztah mezi založením vědy a filosofií	37
--	----

α) Hranice sebezaložení vědy	38
------------------------------	----

β) Založení vědy jako regionální ontologie. Založení onto- logického tázání ve filosofii jakožto fundamentální onto- logie	39
--	----

§ 3. Založení metafyziky jako vědy jakožto kritika čistého rozumu	42
---	----

a) Kantova interpretace ontologického poznání	42
---	----

α) Poznání a priori	42
β) Podmínky možnosti vědy o jsoucnu vůbec	44
γ) Analytické a syntetické soudy	48
δ) Problém možnosti syntetických soudů a priori čili ontologického porozumění bytí	50
b) Rozdíl mezi transcendentální filosofií neboli metafyzikou a založením metafyziky jako kritikou čistého rozumu	55
α) Ontologie jako systém. Kritika jako založení systému transcendentální filosofie	55
β) Založení metafyziky jako kritika čistého rozumu, její postavení v celku metafyziky	56
§ 4. Horizont tázání, pole zkoumání a plán výstavby <i>Kritiky čistého rozumu</i>	64
První díl	
TRANSCENDENTÁLNÍ ESTETIKA	71
První kapitola	
Funkce názoru v syntetickém poznání	76
§ 5. Názor jako primární bytostný charakter poznání vůbec	76
a) Názorný charakter poznání vůbec	77
b) Význam názoru. Nekonečné a konečné nazírání. Konečné nazírání a smyslovost, afekce a receptivita	78
c) Smyslovost a rozvažování jako dva kmeny lidského poznání; společný původ obou kmenů	82
d) Syntetické poznání a priori a potřeba čistého názoru a priori	86
§ 6. Vykázání čistého názoru a priori	87
a) Empirický názor a počitek	87
b) Jev jako předmět empirického názoru na rozdíl od věci o sobě	88
c) Pospolitost početkových dat a prostorových a časových vztahů v empirickém názoru	92

d) Prostor a čas jako čisté formy názoru a způsob jejich zkoumání v transcendentální estetice	95
---	----

Kapitola druhá

Fenomenologická interpretace transcendentální estetiky	101
--	-----

§ 7. Vysvětlení metafyzického výkladu prostoru a času	101
---	-----

§ 8. Fenomenologická analýza prostoru a času jako čistých forem názoru	109
--	-----

§ 9. Rozdíl mezi formou názoru a formálním názorem	116
--	-----

§ 10. Transcendentální výklad prostoru a času	122
---	-----

a) Prostor a čas jako podmínky možnosti syntetických poznatků a priori	122
--	-----

b) Fenomény pohybu a změny	123
--------------------------------------	-----

§ 11. Přednost času jako formy názoru oproti prostoru	126
---	-----

a) Čas jako universální forma názorů	126
--	-----

b) Původní subjektivita času projevující se jako sebeafekce	130
---	-----

§ 12. Shrnující charakteristika prostoru a času, jejich ‚empirická realita‘ a ‚transcendentální idealita‘	133
---	-----

Druhý díl

ANALYTIKA POJMŮ V TRANSCENDENTÁLNÍ LOGICE	141
---	-----

První oddíl

Výklad ideje transcendentální logiky a analytiky

První kapitola

Význam transcendentální logiky	143
--	-----

§ 13. Analýza myslícího elementu poznání a jednota myšlení a názoru jako dvě témata transcendentální logiky	143
---	-----

§ 14. Kantovo určení myšlení	146
--	-----

§ 15. Určení obecné a transcendentální logiky	151
---	-----

a) Určení obecné a čisté logiky v odlišení od užití logiky	151
b) Určení předmětně vztažené transcendentální logiky	155
§ 16. Rozdělení obecné a transcendentální logiky na analytiku a dialektiku	160
a) Formální správnost a věcně obsahová pravdivost poznání	160
b) Obecná logika jako analytika a dialektika	162
c) Ontologická pravda; transcendentální logika jako transcendentální analytika a dialektika	163
Druhá kapitola	
Význam transcendentální analytiky	168
§ 17. Metodicko-kritická příprava interpretace transcendentální analytiky	169
a) Transcendentální filosofie jako ontologie vyskytujícího se vůbec	169
α) Určení obecné a transcendentální logiky jako vědy o myš- lení vzhledem ke všem předmětům vůbec	170
β) Pojem předmětu vůbec; založení formální logiky ve for- mální ontologii	172
b) Systematická jednota určení bytí vyskytujícího se vůbec a úplnost tabulky kategorií	174
c) Členění transcendentální analytiky	176
α) Co je nepřiměřené na členění transcendentální analytiky na analytiku pojmů a zásad	176
β) Předběžné vykázání problematiky metafyzické a transcen- dentální dedukce čistých rozvažovacích pojmů	178
§ 18. Výklad bytnosti transcendentální analytiky pojmů	182
a) Význam ‚analytiky‘ a ‚transcendentální analytiky‘	182
b) Analýza bytnosti pojmu	184
α) Obecná čistá logika jako východisko výkladu pojmu; pře- destření hledisek zkoumání	184
β) Pojem jako obecná představa	188

γ) Pojem jako reflektující představování; bytnost reflexe a k ní příslušejících aktů	191
δ) Reflektující představa jako <i>repraesentatio discursiva</i>	197
ε) Založení pojmu ve funkci jednoty, v reflexi	198
§ 19. Úloha a postup transcendentální analytiky pojmů	200
a) Směr tázání transcendentální analytiky pojmů	200
b) A priori předmětně vztažené myšlení jako možné místo původu kategorií	204
c) Kategorie jako reflexivní pojmy; souvislost mezi formami soudu jakožto mody sjednocování a kategoriemi jakožto mody jednoty	205
d) Nutná vztaženost kategorií k času	208

Druhý oddíl

Fenomenologická interpretace transcendentální analytiky pojmů

První kapitola

Místo původu kategorií a jejich souvislost se soudy jakožto funkcemi sjednocování	212
---	-----

§ 20. Kantova tabulka forem soudů	212
-----------------------------------	-----

§ 21. Syntéza ležících v základu kategorií	217
--	-----

a) ‚Syntéza‘ jako označení tří forem sjednocování	217
---	-----

b) Souvislost mezi čistým myšlením vůbec, předmětně vztaženým čistým myšlením a čistým názorem; syntéza jako předpojmové shrnování rozmanitosti	219
--	-----

c) Vymezení shrnující syntézy proti rozvažovací funkci sjednocování	222
---	-----

d) Obrazotvornost jakožto zdroj shrnující syntézy	226
---	-----

e) Čistá imaginativní k času vztažená syntéza jako zdroj čistých rozvažovacích pojmů	230
--	-----

f) Ontická a ontologická pojmotvorba; tři elementy ontologického poznání	232
--	-----

g) Jednota imaginativní syntézy a jednota logické funkce souzení	234
---	-----

§ 22. Dvojitý charakter kategorií jako základních určení bytí a soudu a nemožnost reálné definice kategorií jako čistých rozvažovacích pojmů	237
--	-----

Druhá kapitola

Odhalení původu kategorií jako vykazání jejich ontologického charakteru	246
--	-----

§ 23. Stanovení problému transcendentální dedukce kategorií	248
---	-----

a) Zdůvodnění Kantova pojetí transcendentální dedukce jako zodpovězení <i>questio iuris</i>	248
α) Nárok na poznání vznášený dogmatickou metafyzikou jako podnět ke <i>questio iuris</i>	248
β) Problém oprávnění objektivní reality rozvažovacích pojmů	250
γ) Subjektivní charakter <i>a priori</i> jako předpoklad pro <i>ques-</i> <i>tio iuris</i> ; struktura transcendence pobytu	254
b) Transcendentální dedukce v souvislosti s problémem transcendence	255
α) Důvod Kantova nerozpoznání transcendence	256
β) Transcendence jako apriorní konstituce předmětnosti	257
γ) Charakteristika předmětně vztahených pojmů v <i>Kritice</i> <i>soudnosti</i>	262

§ 24. Objasnění konstituce předmětného vztahu na základě časovosti jakožto struktury subjektu – „O apriorních základech možnosti zkušenosti“	263
--	-----

a) Objasnění úkolu a zaměření zkoumání	263
α) Význam ‚zkušenosti‘ a ‚možnosti zkušenosti‘	263
β) Tázání po apriorních základech možnosti zkušenosti jako tázání po transcendentálním uzpůsobení subjektu	265
γ) Centrální funkce syntézy obrazotvornosti pro umožnění zkušenosti	269
δ) Syntézy aprehenze, reprodukce a rekognice jakožto mody čisté syntézy obrazotvornosti. Předběžná charakteristika ideje ‚předmětu vůbec‘	271
b) Umožnění názoru rozmanitosti prostřednictvím k času vztahené syntézy obrazotvornosti v modu aprehenze	273

c) Jak k času vztažená syntéza obrazotvornosti v modu reprodukce umožňuje uchopit region předmětnosti	279
d) Jak k času vztažená syntéza obrazotvornosti v modu rekognice umožňuje uchopit jednotu předmětného regionu	283
α) Problém soupatříčnosti tří syntéz: aprehenze, reprodukce a rekognice	285
β) Interpretace syntézy rekognice jako syntézy prekognice	286
e) Předmětnost vůbec jako svobodná vázanost subjektu na apriorní pravidla poznání	293
f) Výklad možnosti předmětného vztahu jako explikace subjektivity; transcendentální apercepce a rozvažování jako mohutnost pravidel	296
g) Shrnutí interpretace kapitoly „O apriorních základech možnosti zkušenosti“	305
§ 25. Obecná charakteristika transcendentální subjektivity jako původní dimenze syntetického poznání a priori	307
a) Tři mody transcendentální syntézy a jejich soupatříčnost	308
b) Jednota transcendentálních syntéz a transcendentální apercepce jako její sjednocující základ	308
c) Vztaženost tří syntéz k času a jejich soupatříčnost s Já na základě vztahu k času	309
d) Transcendentální apercepce a její vztah k času	312
e) Čas jako sebeafekce, transcendentální apercepce jako samostatnost a jednota subjektivity	313
f) Transcendentální subjektivita a ontologická bytnost kategorií	316
§ 26. Předvedení možnosti ontologického poznání	319
a) Kantovo systematické podání transcendentální dedukce kategorií – „O vztahu rozvažování k předmětům vůbec a o možnosti poznávat je a priori“	319
α) Kantovo východisko z oddělených mohutností poznání jako podmínka jeho způsobu podání transcendentální dedukce; nutnost prostředkující funkce obrazotvornosti	319

β) Původní syntetická jednota apercepce ve vztahu k produktivní syntéze obrazotvornosti	322
γ) Charakteristika produktivní syntézy obrazotvornosti jako vztažené k času, jako jednoty receptivity a spontaneity a jako základního ekstatického uzpůsobení subjektu	326
δ) Prokázání apriorní souvislosti mezi transcendentální apercepcí a čistým názorem jakožto ukázání objektivní reality, ontologické bytnosti kategorií	331
b) Možnost syntetických soudů a priori, možnost ontologického poznání	335
c) Význam Kantovy nauky o schematismu	338
Doslov vydavatele	341